

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11:30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom
četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna cijeli dan za osobnu pobožnost crkva je otvorena župljana.
Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa
u predvorju crkve i pod misom zornicom.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi
telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom
za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 I 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XII Broj 14 (552), 27. veljače 2022.

KRALJICA

8. nedjelja kroz godinu

Dvostruko iskušenje

*Ti me nećeš ničega poštediti,
ni puta kroz pustinju,
ni borbe s Golijatom,
ni sjedenja u pepelu boli Joba
ni srdžbe i klonuća Jone pod
suhim bršljanom,
ni gorčine izdaje i zataje.
Gospodin je pastir moj,
on će me u grob položiti
i opet iz njega podići.
Gospodin je pastir moj,
ništa mi neće nedostajati.
Sve smijem izgubiti
osim pouzdanja u njega.*

I. čitanje (Sir 27, 4 – 7)

II. čitanje (1 Kor 15, 54 – 58)

Evandjelje po Luki (Lk 6, 39 – 45)

Osobine predvodnika

Evandelist Luka pišući evandjelje služio se, uz ostalo, i posebnim spisom «Q» u kojem se su nalazile «riječi Gospodinove», koje je Luka odabirao i ugrađivao u svoje djelo računajući na aktualne potrebe Crkve svoga vremena. U ovonedjeljnom liturgijskom ulomku nalaze se Isusove izreke koje je on izgovorio u različitim prigodama. Evandelist ih je povezao u jednu tematsku cjelinu koga govori o tome kakvi trebaju biti postupci predvodnika kršćanskih zajednica, a može se primijeniti i na predvodnika drugih zajednica, naroda i država. Sadržaj djeluje kao moralni kodeks u ranokršćanskim zajednicama. Luka je to pisao vjerojatno oko 80. god. po Kristu. U trećoj generaciji kršćana zajednicama su se nudili pojedinci kao predvodnici, koji su imali «visoko» mišljenje o svojim predvodničkim sposobnostima. Takve evandelist podsjeća na Isusove riječi iz kojih nedvojbeno proizlazi kako predvodnici zajednica trebaju biti ljudi širokih obzorja, ljudi koji su svjesni svojih nesavršenosti pa se zbog toga ne bi smjeli upuštati u čupanje truna iz očiju bližnjih, već bi trebali odgovorno upotrebljavati priliku za govor o drugima. Kako bi se izbjegle hipokrizije i licemjerja, stavlja se naglask na djela, budući da «dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Tà iz obilja srca usta mu govore».

Ivo Martinić, OP

Pomiriti se s Bogom

Svijet je malen – uzrečica je koju najčešće koristimo dok se neočekivano, s osjećajem radosti, nađemo s poznatim osobama, s kojima se zbog raznih okolnosti rijetko viđamo, ili smo pak iznenađeni dok u razgovoru saznamo da osoba, koju smo dotad viđali u prolazu, zapravo pripada obiteljskom ili prijateljskom krugu. Tada, osjećajući prisutnost osobe, inače možda prostorno udaljene, ona postaje dijelom našeg mini kozmosa.

U životu postoji i niz situacija u kojima smo doživjeli raskršća »malenoga svijeta«, a da možda u svojem biću ne doživljavamo istinski susret s čovjekom. Svijet tada ostaje malen, jer je naš ego veći od svijeta. Na sreću, ipak se u takvim pogledima životne komunikacije ne može smanjiti Svijet. Jedina i prava mjera jest ona da koliko je srce, toliko u njemu ima i mjesta. O njemu ovisi koliko »malenog svijeta« stane u nj. Ovdje, na svijetu, nismo tek slučajni prolaznici i promatrači; možda korisni nosači kakvoga životnog tereta i kušači sudbine. Od Boga smo darovani svijetu da svaki trenutak ovdje bude obilježen pečatom žarke ljubavi srca.

Koliki god svijet u sebi nosimo, sve moramo od sebe dati za Božju ljubav. Sveta Terezija iz Kalkute ovako reče svojim sestrama: »Neka nitko od nas ne misli da je nezamjenjiv, Bog ima svoje putove i načine. Može dopustiti da sve ide nizbrdo i u rukama najtalentiranije i naj sposobnije sestre. Ona može unijeti cijelu sebe u posao i ubiti se od rada, ali nije li djelo njezinih ruku prožeto ljubavlju, sve što čini nekorisno je. Bog neće pitati koliko je knjiga pročitala i koliko čuda izvojevala. Pitati će je li dala sve od sebe za Njegovu ljubav«.

I dok svakim korakom korizmenog hoda u obraćenju, postu, molitvi i gestama ljubavi prema ranjenom čovjeku (milostinji) imamo priliku izmjeriti površinu na kojoj stojimo, pruža nam se i mogućnost provjere tla – hodamo li po tvrdom ili mekanom tlu u koje propadamo i teško idemo dalje. Ako želimo dalje, pomirimo se s Bogom i On će nas podići iz gliba te dati da nastavimo put u miru. Dajmo sve za njegovu ljubav, jer što više ljubimo više imamo.